

Прокуратура України
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
ЛІВОБЕРЕЖНА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА

бульвар Меотиди, 1, м. Маріуполь, 87541, факс (0629) 58-29-52
e-mail: mariupol_liv@don.gp.gov.ua

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«04» грудня 2024 року

Прокурор Лівобережної окружної прокуратури Донецької області Бородай Ольга Анатоліївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №22024050000002880 від 09.09.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Хорошка Андрія Миколайовича, 25.09.1969 року народження, громадянина України, [REDACTED], [REDACTED], раніше не судимого, зареєстрованого за адресою: [REDACTED], [REDACTED], паспорт громадянина України [REDACTED], [REDACTED] УМВС України в Донецькій області [REDACTED], РНОКПП [REDACTED].

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Хорошко А.М.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Проте всупереч вказаним норма, Російська Федерація грубо порушуючи свої зобов'язання, встановлені такими міжнародними актами: Статут ООН, відповідно до якого держави-члени повинні розв'язувати будь-які спори мирними засобами та утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування (частини 3 і 4 статті 2); Гельсінський Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі, підписаний 1 серпня 1975 року, відповідно до якого її держави-учасники визнають непорушними кордони всіх держав у Європі та утримуються від будь-яких дій, спрямованих на захоплення частини або всієї території будь-якої держави-учасника (частина 1, розділ III); Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, який зафіксував зобов'язання Російської Федерації, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки; Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікований обома сторонами 14 січня 1998 року, згідно з яким Україна та Російська Федерація відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі поважають територіальну цілісність одна одної і підтверджують непорушність кордонів, що існують між ними (стаття 2), здійснила збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними і протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалася у квітні 2014 року, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення "Донецької народної республіки" (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери "ДНР" та "ЛНР", серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами Російської Федерації батальйон "Восток", а також задіяні такі озброєні групи найманців як "Русский сектор" та "Оплот". За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської областей, здійснено збройні напади на частини українських Сухопутних військ та літаків Повітряних сил Збройних Сил України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державою-агресором.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

25.09.2018 в ході позачергового з'їзду активу «Общественного Движения «Донецкая Республика» (далі – ОД «ДР») Пушилїна Д.В. обрано «Председателем ОД «ДР».

20.11.2018 за результатами так званого всенародного голосування Пушилін Д.В., обраний головою так званої «ДНР», та будучи головою органів виконавчої влади почав виконання своїх повноважень на територіях, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою

Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 року Указом Президента Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався і діє на теперішній час.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

З метою забезпечення роботи окупаційних органів влади у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, керівниками «ДНР» за вказівки невстановлених представників РФ створено не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації». З метою надання вигляду законності їх діяльності так званими органами влади «ДНР» прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- так звану Конституцію «ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- так звану Постанову «Ради міністрів ДНР» «Про введення державних адміністрацій на звільнених територіях Донецької народної республіки» № 32-б від 08.09.2014, у якій зазначено, що голови «державних адміністрацій» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням Голови ради міністрів «ДНР»;

- так званий Указ голови «ДНР» «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19.01.2015, відповідно до якого з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР», створюються так звані «державні адміністрації».

На підставі вказаних документів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на території м. Макіївка

09.04.2015 створено адміністрацію м. Макіївки Донецької Народної Республіки, яка зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Макіївка, площа Радянська, 1 (мовою оригіналу Донецкая область, г. Макеевка, площадь Советская, 1), яка в своїй діяльності керується Конституцією Донецької Народної республіки, федеральним законом від 06.10.2003р. №131-ФЗ «Про загальні засади організації місцевого самоврядування в російській федерації», законами Донецької Народної Республіки, указами та розпорядженнями Голови Донецької Народної Республіки, постановами та розпорядженнями Уряду Донецької Народної Республіки, іншими федеральними законами та законами Донецької Народної Республіки.

16.04.2024 у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб здійснено перереєстрацію Управи Кіровського внутрішньоміського району адміністрації міського округу Макіївка Донецької Народної Республіки, основний державний реєстраційний номер (мовою оригіналу – основной государственный регистрационный номер 1249300009386), яка зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Макіївка, Кіровський район, вул. Папаніна, 1 (мовою оригіналу – Донецкая область, г. Макеевка, Кировский район, ул. Папанина, 1), засновником якої є – адміністрація міського округу м. Макіївки Донецької Народної Республіки.

Громадянин України Хорошко А.М., знаходячись на території тимчасово окупованого м. Макіївка Донецької області, та будучи його мешканцем, у невстановлений слідством час, але не пізніше 10 квітня 2024 року, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, з метою підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, виник умисел на добровільну співпрацю з представниками держави агресора.

У подальшому, (точний час органом досудового розслідування не встановлено) але не пізніше 10.04.2024 Хорошко А.М., діючи умисно, добровільно зайняв посаду «Керівника Управи Кіровського внутрішньоміського району адміністрації міського округу Макіївки Донецької Народної республіки», мовою оригіналу: «Руководителя Управы Кировского внутригородского района Администрации городского округа Макеевки Донецкой Народной Республики», яка розташована за адресою: Донецька область, м. Макіївка, Кіровський район, вул. Папаніна, 1, мовою оригіналу: Донецкая Народная Республика, г. Макеевка, ул. Папанина, 1, надавши при цьому добровільну згоду на виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території.

У невстановлений слідством час, але не пізніше 10.04.2024 на Хорошка А.М., який на теперішній час продовжує займати посаду так званого «Керівника Управи Кіровського внутрішньоміського району адміністрації міського округу Макіївки Донецької Народної республіки», мовою оригіналу: «Руководителя Управы Кировского внутригородского района Администрации

городського округу Макеевки Донецької Народної Республіки», покладено наступні обов'язки:

- організовує та керує діяльністю Управи району, контролює діяльність структурних підрозділів Управи району;

- проводить наради з питань, які віднесені до компетенції Управи району;

- здійснює особистий прийом громадян, забезпечує в порядку, встановленому законодавчими та іншими нормативно-правовими актами, розгляд пропозицій, заяв, скарг, клопотань, індивідуальних та колективних звернень громадян;

- в установленому порядку вносить Голові муніципального утворення міського округу Макіївки Донецької Народної Республіки пропозиції про заохочення, притягнення до дисциплінарної відповідальності муніципальних службовців та осіб, які виконують обов'язки з технічного обслуговування діяльності Управи району, які не заміщують посади муніципальної служби та не є муніципальними службовцями за невиконання або неналежне виконання ними посадових (службових) обов'язків, за порушення трудової дисципліни у відповідності з діючим законодавством;

- розподіляє обов'язки серед заступників керівника Управи району, затверджує положення про структурні підрозділи Управи району, посадові інструкції муніципальних службовців Управи району, осіб, які виконують обов'язки з технічного обслуговування діяльності Управи району, які не заміщують посади муніципальної служби та не є муніципальними службовцями;

- забезпечує дотримання муніципальними службовцями Управи району, особами, які виконують обов'язки з технічного обслуговування діяльності Управи району, які не заміщують посади муніципальної служби та не є муніципальними службовцями, службового розпорядку Управи району, посадових інструкцій, порядку роботи зі службовою документацією та зверненнями громадян;

- запитує та отримує від структурних підрозділів Адміністрації міського округу Макіївка необхідні для діяльності Управи району інформацію та документи;

- має право у відповідності з діючим законодавством скасовувати акти підпорядкованих структурних підрозділів Управи району;

- розробляє проекти планів, програм та надає їх Голові муніципального утворення міського округу Макіївка Донецької Народної Республіки;

- вносить пропозиції Голові муніципального утворення міського округу Макіївка Донецької Народної Республіки з вдосконалення організаційної роботи Управи району, внесення змін в її структуру та штатний розклад;

- розпоряджається бюджетними коштами в межах відведених лімітів бюджетних обов'язків та бюджетних асигнувань на утримання Управи району;

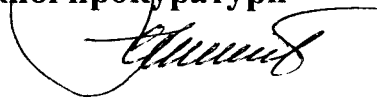
- підписує службову. Фінансову та іншу документацію в межах повноважень, закріплених Положенням та несе персональну відповідальність за роботу Управи району та виконання покладених на неї завдань та функцій;

- звітує про діяльність Управи району перед Головою муніципального утворення міського округу Макіївка Донецької Народної Республіки;

- виконує інші повноваження у відповідності до діючого законодавства, нормативно-правових актів Макіївської міської адміністрації та Голови муніципального утворення міського округу Макіївка Донецької Народної Республіки.

Таким чином, громадянин України Хорошко Андрій Миколайович обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Лівобережної окружної прокуратури
Донецької області

Ольга БОРОДАЙ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО **Кримінальний процесуальний кодекс України**

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;